

Op het huidige CU-SGP-euroverkiezingsprogramma prijkt de verkiezingslogan: ‘Samenwerking Ja, superstaat Nee’. Met deze slogan wekken CU en SGP de indruk eurosceptisch te zijn, maar wie kennisneemt van de inhoud van dit verkiezingsprogramma en van hun politieke praktijk komt tot de ontdekking dat de SGP zich nog enigszins eurosceptisch opstelt, maar de CU niet meer.¹ Dit laatste blijkt ook duidelijk uit de recente toetreding van CU-Europarlementariër P. van Dalen tot de EVP-fractie.

Deze toetreding tot de EVP-fractie wordt wel afgedaan als een noodsprong in de zelfgecreëerde situatie die ontstond door het uittreden van Van Dalen uit de ECR-fractie, maar de werkelijkheid is anders. Binnen de CU wordt over de toetreding tot de EVP-fractie al veel langer gediscussieerd.

Eerdere discussies

Na de vorming van de ChristenUnie als partij in 2000 zijn er binnen de CU al meermalen stemmen opgegaan om in het Europees Parlement aansluiting te zoeken bij de Europese Volkspartij (EVP). Zo pleitte prof. dr. R. Kuiper (CU) reeds in de periode van 1999 tot 2004 voor toetreding van de CU-SGP-eurofractie tot deze partij. Onder ander in het oktobernummer van 2004 van *CV.Koers*. De toenmalige CU-Europarlementariër dr. J. Blokland verzette zich daartegen. Hij voerde aan dat er binnen de EVP, in vergelijking met een zogenaamde technische fractie, een relatief “sterke fractiediscipline heerst”, waardoor er maar weinig ruimte is voor het uitdragen van het ‘eigen’ geluid, en dat de meerderheid van de EVP-fractie over onderwerpen als “bescherming van het leven, huwelijk en gezin, sociale gerechtigheid” enzovoorts anders denkt, wat juist door die relatief sterke fractiediscipline problematisch is.²

Desondanks nam op 31 januari 2009 het partijcongres van de ChristenUnie een afgezwakte motie van de CU-jongerenclub aan die de CU-SGP-eurofractie opdroeg om serieus te onderzoeken of aansluiting bij de ‘conservatieve’ EVP-fractie tot de mogelijkheden behoorde. Tot een daadwerkelijke aansluiting bij de EVP kwam het echter niet in de periode van 2009-2014 noch in die van 2014-2019. Mede omdat in zo’n grote fractie het CU-SGP-eurogeluid gemakkelijk nagenoeg geheel ondergesneeuwd zou raken. Sowieso zouden de CU-SGP-Europarlementariërs als lid van de EVP-fractie veel minder spreektijd in het Europees Parlement hebben dan wanneer zij lid van een ‘technische’ fractie zijn, waarvan de ECR een goed voorbeeld is.

Veelzeggend

Als groot bezwaar tegen aansluiting bij de EVP kan verder nog genoemd worden het feit dat de EVP, waartoe ook de eurofiere Commissievoorzitter Juncker behoort, een uitgesproken voorstander is van een federaal Europa. Juist de EVP-fractie is er voor een belangrijk deel medeverantwoordelijk voor dat de EU in de loop der jaren op tal van beleidsterreinen zoveel macht gekregen heeft en nog steeds meer macht krijgt, waardoor de soevereiniteit van Nederland inmiddels al dusdanig ver is afgebroken dat we Nederland haast wel een provincie van Europa kunnen noemen. Een en ander betekent dat een eurofractie die serieus eurosceptisch is, die de supranationale EU wil uitkleden en terugbrengen tot een louter intergouvernementele samenwerking, onmogelijk binnen de EVP geloofwaardig kan functioneren en daarom door de EVP ook niet toegelaten zal worden als lid. Dat de CU-eurovertegenwoordiger inmiddels wel toegelaten is en wel denkt te kunnen functioneren in de EVP is veelzeggend. Feitelijk is nu de Europese CU-aap voor iedereen zichtbaar uit de mouw gekomen: de CU is helemaal geen eurosceptische partij meer, voor zover het dit al geweest is. Hopelijk opent dit de ogen van veel SGP’ers en komt er nu voorgoed een einde aan de samenwerking van de SGP met de CU bij de Europese verkiezingen. Temeer daar van de CU al bijna een vrouw verkozen was!

Ten slotte

Het deelnemen aan de Europese verkiezingen en het functioneren in het Europees Parlement is sowieso principieel onverantwoord, onder andere omdat dit parlement een supranationaal orgaan is en de grondslag van dit parlement volkssoevereiniteit is. Functioneren in een parlement dat je principieel wilt afbreken en opheffen, is allesbehalve geloofwaardig. Overigens moet het vormen van een gezamenlijke kandidatenlijst van de SGP met de CU bij voorbaat al afgewezen worden. Onder andere omdat de CU de overheid niet wil houden aan het eerste en tweede gebod van de Tien Geboden en omdat de CU vrouwen kandidaat stelt.³

A. Verwijs

Noten:

- 1) Zie ook de poster: <https://www.inhetspoor.nl/nieuws/>, en: *In het Spoor*, meinr. 2019. Dit nummer is gratis aan te vragen via www.inhetspoor.nl
- 2) Zie: <https://www.petervandalen.eu/k/n46342/news/view/35970/1233904/groepsvorming-in-het-europees-parlement.html>
- 3) Meer bezwaren hiertegen zijn verwoord in het meinummer van *In het Spoor*. Zie noot 1.